

ÜLESTÕUSMISAJA III PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Ap3 ,12a.13-15.17-19)

Lugemine apostlite tegude raamatust

Neil päevil pöördus Peetrus rahva poole ja hakkas kõnelema: “Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi Jumal on kirkastanud oma Poja Jeesuse, kelle teie ära andsite ja salgasite Pilaatuse ees, kui tema oli nõuks võtnud ta vabaks lasta. Te salgasite ära püha ja õige ning palusite, et mõrtsukas teile vabaks antaks. Te tapsite elu looja, kuid Jumal on tema surnuist üles äratanud ja meie oleme selle tunnistajad. Nüüd aga, vennad, ma tean, et te olete seda teinud teadmatuses, ja niisamuti teie ülemad. Sest Jumal on lasknud täide minna ennustustel, mida ta kõigi oma prohvetite suu läbi on kuulutanud, et tema saadetud Messias peab kannatama. Seepärast parandage meelt ja pöörduge, et teie patud kaotataks.”

See on Jumala Sõna

(Vastulaul Ps4 ,2.4.7.8-9 R:7b)

R: Issand, lase oma pale paista meie üle.

Kui ma sind hüüan, vasta mulle,
mu Jumal, kes sa oled mu Lunastaja.
Sina oled mind kitsikusest välja avarusse viinud,
ole mulle armuline ja võta kuulda mu palvet.

R:

Teadke ometi, et Issand kohtleb imeliselt oma vagasid,
Issand kuuleb mind, kui ma tema poole hüüan.
Paljud ütlevad: kes laseb meil näha head põlve,
Issand, lase oma pale paista meie üle.

R:

Sina oled andnud mu südamesse suurema rõõmu
kui on neil, kellel on küllalt vilja ja veini;
rahus heidan ma maha ja uinun magama,
sest ainult Sinu kaitse all võin julgesti elada.

R:

(Teine lugemine 1Jh2 ,1-5a)

Lugemine püha apostel Johannese esimesest kirjast:

Mu armsad, kui ma teile kirjutan, siis selleks, et te ei teeks pattu. Aga kui keegi teeb pattu, siis on meil eestkostja Isa juures – Jeesus Kristus, kes on õige. Tema on lepitus meie pattude eest, kuid mitte üksi meie, vaid ka kogu maailma pattude eest. Ja sellest, et me peame tema kāske, me teame, et oleme tema āra tundnud. Kes ütleb: ma tunnen teda, aga ei pea tema kāske, see on valelik ja temas ei ole tõde. Aga kes tema sõna au sees hoiab, temas on Jumala armastus saanud täiuslikuks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 24 ,32)

Halleluuja. Issand, õpeta meid mõistma Pühakirja
ja lase põleda meie südameil, kui sa meiega räägid. Halleluuja.

(Evangeelium Lk24 ,35-48)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist

Sel ajal jutustasid apostlid, mis nendega teel oli sündinud ja kuidas nad Jeesuse leivamurdmisel olid āra tundnud. Aga kui nad sellest rääkisid, seisis Jeesus ise nende keskel ja ütles neile: “Rahu olgu teiega!” Kuid nemad olid kohkunud ja kartsid, sest nad arvasid, et näevad vaimu. Aga tema ütles neile: “Miks te olete nii ehmunud ja miks on teie süda täis kahtlust? Vaadake minu kāsi ja jalgu, et see olen mina ise. Katsuge mind kasvõi kāega ja mõistke: vaimul pole liha ega luid, nagu te minul näete olevat.” Ja seda öeldes näitas ta neile oma kāsi ja jalgu. Aga kui nad olid imestunud ega suutnud rõõmu pärast veel uskuda, küsis ta nende kāest: “Kas teil on midagi süüa?” Ja nad andsid talle tüki küpsetatud kala ning ta võttis selle ja sõi nende kõikide nāhes.

Siis ütles ta neile: “Need on need sõnad, mis ma teile rääkisin, kui ma veel teie juures olin, sest kõik peab tāide minema, mis minust on kirjutatud nii Moosese seaduses, prohvetites kui psalmides.” Siis läksid nende mõistuse silmad lahti nõnda, et nad kirjadest aru said. Ja tema ütles neile: “Nii seisab kirjas, ja nii pidi Messias kannatama ja kolmandal pāeval surnuist üles tõusma, ning tema nimel peab kuulutatama kõikidele rahvastele alates Jeruusalemmast meelesparandust pattude andeksandmiseks. Aga teie olete selle tunnistajad.”

See on Jumala Sõna.

Sissejuhatus

“Paluge, siis teile antakse, otsige, siis te leiате, koputage, siis teile avatakse – sest kes palub, see saab, kes otsib, see leiab ja kes koputab, sellele avatakse!” (Mt 7,7-8) Nojah, tegelikult Evangeelium ju ei ütle, kas me saame ikka täpselt seda, mida palusime, kas leiame täpselt selle, mida otsisime, ja mis ootab meid avanevate uste taga. Aga elus on kõik liikumises, ning kui hästi meelde tuletada, siis on meie eilsed unistused tihti need, mille üle täna pisut piinlikkust tunneme.

Niisiis ikkagi: kes palub, see saab, kes otsib, see leiab, kes koputab, sellele avatakse. Meie igatsused on küll tõelised ja õigustatud – vähemalt tundub meile endale nii –, kuid nad täituvad enamasti hoopis teisiti, kui oleme unistanud. Vahel me saame isegi aru, et peaksime selle eest olema Jumalale pigem tänulikud.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jeesuse ülestõusmisel oli rohkem tunnistajaid kui tema aja reeglid nõudsid. Kohtu ees kehtis tollal tõestusena juba kahe inimese tunnistus, kuid ülestõusnud Jeesust nägi palju rohkem inimesi.

Meie ajal pole tunnistajate roll kohtuprotsessil sugugi enam nii kesksel kohal kui vanasti, vaid olulisemaks on saanud teadus- ja tehnoloogiapõhised kriminaalteaduse tõendid. Kuigi kohtusüsteemis kehtivad paljuski vanad reeglid, on ajalugu näidanud, kui sageli muudavad tunnistajad oma tunnistusi või võtavad need lausa tagasi; kui sageli räägitakse tõtt alles siis, kui ollakse valetades ennast lootusetult vasturääkivustesse mässinud... Veelgi hullem – psüühilise surve all võib inimene ennast ise sedavõrd ära veenda, et ta hakkab uskuma midagi, mida pole olnud. Mõni on nii külma närviga, et suudab ära petta iga valedetektorit, teine aga võib läbielatud šoki tõttu isegi turvakaamera lindistuse nägemise järel tõsimeeli kinnitada, et tegelikult oli kõik hoopis teisiti.

Ka evangeeliumist selgub, kui raske oli Jeesusel jüngred oma ülestõusmises veenda, kuigi nad olid käinud temaga koos kolm aastat ja näinud palju imesid. Nüüd näitas ta neile oma haavu, laskis Toomal neid isegi käega katsuda; ta sõi oma jüngrite ees, näidates, et nende ees seisab luust ja lihast inimene. Isegi etteheide “miks te olete nii ehmunud ja miks on teie süda täis kahtlust” täidab pigem taktikalit ülesannet, et süütunne aitaks jüngreid nende tardumusest välja tuua. Surnuist ülesäratatud Jeesus nägi niisiis palju vaeva, et oma üldsegi veel mitte surnud jüngrid üles äratada.

Ja mida peaksime meie, armsad õed ja vennad, sellest kõigest arvama? Meil on ainult asitõenditel

põhinevad tõestused, millest kõige kaalukam kõlab: Jeesus pidi tõesti olema midagi ebatavalist, et need nii kaua aega tagasi ja väga väikesel territooriumil toimunud sündmused on maailma ajalugu ning inimkonna kujunemist nii suurel määral mõjutanud. Kuid nagu liikide rohkusel korallirifis pole otsest ratsionaalset põhjendust, nii peitub ka kristluse võidukäigus palju mõistatuslikku.

Lõpuks keskendub ikka kõik personaalsele: kuidas saaksin mina uskuda, et Jeesus on üles tõusnud? Meil ei ole ju ajamasinat, et rännata Jeesuse kaasaega ja kõike oma silmaga näha. Aga kui olekski, poleks sellest suuremat abi. Ükski tunnistaja ei olnud kohal kogu selle pika sündmusteketi jooksul, mis hõlmas nii Jeesuse surma kui ülestõusmist; paljuski sai tunnistus täiendust teiste inimeste jutustust mööda. Ja isegi kui osutuks, et kõik, mida evangeeliumid räägivad, on sulatõde, ning kõik on sündinud just täpselt nii nagu kirjeldatud, oleks ikkagi tegu vaid kogemusega – kogemusega, mis sündmuse möödumise hetkest alates muutub minevikuks ning hakkab meie mälus teisenema. Kindlasti olete isegi märganud, et kui külastate aastate pärast paikkonda, kus veetsite oma lapsepõlve, siis tundub see tollal nii suur maailm imelikul kombel päris tilluke. Aastakümnete pärast mäletame mingist sündmusest pigem tundmust kui omame üksikasjalikku infot. Inimesega koos muutuvad ka tema mälestused.

Armsad õed ja vennad, inglise kõnekäänd ütleb: pudingi headust proovitakse süües. Näiteks on ju väga suur vahe, kas sul on kodus velotrenažöör, või kas sa seda kasutad. Ka ülestõusmise puhul huvitab meid eelkõige mitte teadmine, vaid osasaamine. Sest sellesse usume meiegi, et igavese kohtu ees peab seisma igaüks – õiglus nõuab seda. Sellepärast on otstarbekas uskuda, et mitte kõiki inimesi ei äratata igaveseks eluks, vaid osa ärkab ka pörgupiinadeks. Juba ette ei oska meist aga keegi öelda, kummasse seltskonda saame kuuluma meie. Kõik sõltub ikka eelkõige sellest, mida me siin maailmas teeme, sest me oleme loodud inimesteks, kes teevad valikuid, kes mitte ainult ei vaatle, vaid võtavad vastu otsuseid ja kannavad oma tegude eest vastutust. Aamen.